

Sygn. akt IV CZ 17/11

POSTANOWIENIE

Dnia 20 maja 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Antoni Górski (przewodniczący)

SSN Krzysztof Pietrzykowski

SSN Marta Romańska (sprawozdawca)

w sprawie ze skargi powoda
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku
Sądu Rejonowego w L.
z dnia 26 września 2007 r.,
w sprawie z powództwa M. H.
przeciwko R. B. i M. N. – B.
o zapłatę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 20 maja 2011 r.,
zażalenia powoda
na postanowienie Sądu Okręgowego w L.
z dnia 30 sierpnia 2010 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z 30 sierpnia 2010 r. Sąd Okręgowy w L. odrzucił zażalenie na postanowienie tego Sądu z 20 maja 2010 r. o odrzuceniu skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, wniesione do Sądu Apelacyjnego. Uzasadniając to rozstrzygnięcie, Sąd Okręgowy wskazał na niedopuszczalność wniesienia zażalenia w tym przedmiocie do Sądu Apelacyjnego wobec treści art. 394¹ k.p.c., zgodnie z którym właściwym do jego rozpoznania jest Sąd Najwyższy. W zażaleniu na postanowienie z 30 sierpnia 2010 r. skarżący zarzucił, że zostało ono wydane z naruszeniem art. 394¹ k.p.c. i wniósł o jego uchylenie oraz o nadanie biegu skardze o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest bezzasadne.

Po pierwsze, wbrew twierdzeniom podniesionym w zażaleniu, przyczyną odrzucenia skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku, jednoznacznie wskazaną w uzasadnieniu postanowienia z 20 maja 2010 r., było naruszenie przez skarżącego art. 128 § 1 k.p.c. w zw. z art. 424¹ § 2 k.p.c. przez brak złożenia stosownej liczby załączników do skargi, mimo wezwania do uzupełnienia braku formalnego w tym zakresie. Sąd Okręgowy orzekł w tym wypadku w zakresie swoich kompetencji określonych w art. 424⁶ § 2 i 3 k.p.c., zaś sądem właściwym do rozpoznania zażalenia na to postanowienie był, zgodnie z art. 394¹ § 1 pkt 1 *in fine* k.p.c., Sąd Najwyższy. Zażalenie przewidziane w tym przepisie przysługuje zarówno od postanowień Sądu pierwszej jak i drugiej instancji (por. postanowienia SN: z 17 czerwca 2005 r., III CZ 49/05, OSNC 2005, nr 10, poz. 180 oraz z 4 września 2008 r., IV CZ 69/08, OSNC-ZD 2009, nr 4, poz. 87).

Sąd Okręgowy trafnie odrzucił więc zażalenie wniesione do Sądu Apelacyjnego jako niedopuszczalne. Błąd komputerowego edytora tekstu, na który powołuje się skarżący, w żadnym wypadku nie może usprawiedliwiać oznaczenia

w środku zaskarżenia sądu właściwego do jego rozpoznania w sposób niezgodny z przepisami o właściwości funkcjonalnej.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c. orzeczono jak w postanowieniu.